

то еченіе заглушаваше слухътъ му. Между това все още бѣше въ опасностъ, и едва съ голѣмы мѣжы сполучи да отклони ладіѣтъ къмъ брѣгътъ, и като наближи прибѣрза да скочи вънъ, но тъй стремително щото безъ да иска отгласи съ краката си ладіѣкътъ, която, засилена отъ това и увлечена отъ теченіето, скочи изъ скокътъ и се обърна на горѣ съ дѣното.

И до когато опасностъ-та траяше нѣмъ всинца бѣхмы крайно беспокоѣны; но щомъ прѣминѣ, тутакъ си сравнихмы исходътъ на прѣдпріятіето съ обыкновеннѣтъ несмущаемостъ и хладнокрѣвіе на геройтъ ни. И понеже слѣдъ като ся мине опасността, смѣхътъ е и лесенъ и природенъ, нагнѣхмы всинца да ся смѣемъ щомъ видѣхмы г. Бевлана вънъ отъ ладіѣтъ. Но въ сѣщото врѣме бѣдствіята на злополучното му водолазство дойде да ги увеличи друга една случка не безпримеждлива; брѣгътъ дѣто бѣше скочилъ, бѣше стрѣменъ, моченъ и плѣзгавъ, отъ това щомъ стѣпилъ на него, подхлѣзва ся и пада възнакъ; по благополучіе близу тамо растяхъ нѣкои шубрѣцы край рѣкътъ, стресѣхъ той ся докопа до тѣхъ, когато краката му ся вълнувахъ буйно въ водѣтъ, като двѣ прѣчупены лопаты, и тъй избави ся. Като ся прѣминѣ прѣмеждіето стѣвѣмъ, тогазъ ся показа всичката смѣшна страна на подвигътъ, и това види ся като осящаше нашійтъ герой колкото повече бѣрзаше, толкозъ по-мѣчно сполуча-